

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคเกษตรกร

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมือง ได้รับจดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองชื่อ พรรคเกษตรกร ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย พรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๕/๒๕๕๓ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๓ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ขอบบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรค เกษตรกร ดังนี้

นโยบายพรรคเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๕๓

๑. นโยบายด้านการเมืองและการปกครอง

- (๑) พิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และการปกครอง ระบอบประชาธิปไตย เอกราชและบูรณาภาพแห่งอาณาจักร
- (๒) คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล
- (๓) จัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นให้มีประสิทธิภาพเพื่อสนอง ความต้องการของประชาชน ซึ่งจักต้องปรับปรุงระเบียบกฎหมายและปรับระบบ การทำงานในหลายด้าน
- (๔) จัดสรรงบประมาณให้พอเพียงกับการบริหารประเทศ
- (๕) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนด นโยบายและการตัดสินใจทางการเมือง โดยพัฒนาสถาบันพรรคการเมืองให้มีความ เข้มแข็งเป็นที่พึ่งของประชาชน

(๖) ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจสังคมและการเมืองรวมทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ

(๗) จัดให้มีแผนพัฒนาระบบราชการและป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบและเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่

(๘) ขจัดการทุจริต โกงกินอย่างเข้มงวดเด็ดขาด รัฐมนตรีผู้ใดหรือข้าราชการระดับสูงเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการทุจริตประพฤติมิชอบให้นายกรัฐมนตรีสั่งพักราชการทันที และให้มีการตรวจสอบทรัพย์สิน ภายหลังจากตรวจสอบให้ประกาศแก่สาธารณชน และในกรณีที่มีการได้ทรัพย์สินมาโดยมิชอบหาที่มามิได้ให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

(๙) ห้ามมิให้นำเงินงบประมาณแผ่นดินอุดหนุนสถาบันการเงินหรือเอกชน เว้นแต่จะได้รับคำยินยอมจากรัฐสภา หรือจะทำได้ก็ต่อเมื่อต้องชำระดอกเบี้ยให้แก่รัฐบาล

(๑๐) ต้องออกกฎหมายยกเลิกหนี้สินให้แก่เกษตรกรหรือพักชำระหนี้ระยะยาว ซึ่งเป็นหนี้ที่เกิดจากหนี้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำกัด และหรือหนี้สหกรณ์การเกษตร

(๑๑) สร้างประเทศไทยให้เป็นมหาอำนาจอาหารของโลก

(๑๒) เจ้าหน้าที่ของรัฐหากมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดในคดีอาชญากรรม จะต้องได้รับโทษรุนแรงถึงขั้นประหารชีวิต รวมทั้งผู้ผลิตและผู้จำหน่ายต้องกำหนดโทษประหารชีวิต

(๑๓) ห้ามมิให้มีการซื้อสิทธิขายเสียง ผู้สมัครคนใดดำเนินการเช่นว่านี้ หรือมีพฤติการณ์เอาเปรียบการแข่งขันในการเลือกตั้งโดยซื้อสิทธิขายเสียงให้ลงโทษรุนแรงริบดวง

(๑๔) กระจายความเจริญในทุกๆ ด้านสู่ชนบท กระจายอำนาจให้ท้องถิ่น พึ่งตนเอง พัฒนาท้องถิ่นให้ทั่วถึง ให้มีทางลาดยางเชื่อมโยงทุกตำบล หมู่บ้าน ทั่วประเทศ

(๑๕) ต้องดำเนินการหรือกระทำนโยบายที่ประกาศต่อสาธารณชนนี้ให้เป็นจริง

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

(๑) ต้องเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนผู้ด้อยโอกาสและมีรายได้น้อย โดย พัฒนาการอาชีพและชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี อีกทั้งให้มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม

(๒) ต้องแก้ปัญหาความยากจนอย่างรีบด่วน

(๓) ให้มีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย มาตรา ๘๕ โดยมีสภาที่ปรึกษา เศรษฐกิจ ระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด และระดับประเทศโดยเร็ว

(๔) ดำเนินการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมและเน้นการฟื้นฟู เศรษฐกิจการค้าและธุรกิจให้เกิดสภาพคล่องในทุกวิถีทางให้เป็นระบบอย่างรีบด่วน

๓. นโยบายด้านการเงิน การคลังและการธนาคาร

(๑) ปรับปรุงประสิทธิภาพในการบริหารและการจัดการของกระทรวงการคลัง สำนักงบประมาณ และธนาคารแห่งประเทศไทยอย่างรีบด่วน

(๒) ทบทวนการก่องหน้เงินกู้ของภาคเอกชนและภาครัฐ หน้เอกชนหรือ สถาบันการเงินรายใดที่กู้เงินจากต่างประเทศต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวง การคลังและธนาคารแห่งประเทศไทย

(๓) การปันหุ้น การเก็งกำไรการลงทุนในหุ้น ในตลาดหลักทรัพย์ทำให้ เศรษฐกิจการเงินปั่นป่วนเสียหายต้องได้รับโทษรุนแรง

(๔) ห้ามมิให้นำเงินกู้หรืองบประมาณแผ่นดินไปอุดหนุนธนาคารพาณิชย์ เว้นแต่ธนาคารของรัฐให้มีการตรวจสอบธนาคารพาณิชย์อย่างเข้มงวด เพื่อความปลอดภัยของผู้ฝากเงิน

(๕) นโยบายการเงินเสรี ต้องมีขอบเขตเพื่อความมั่นคงในระบบการเงินของประเทศ จะต้องปรับระบบให้ค่าเงินบาทมีค่าเท่าเทียมกับค่าของเงินที่เป็นจริงในระบบเศรษฐกิจและเท่าเทียมเป็นธรรมกับเงินสกุลสำคัญๆ ของโลก เช่น สกุลเงินปอนด์ และสกุลเงินดอลลาร์ เป็นต้น และวิธีการในการแลกเปลี่ยนเงินตราให้มีประสิทธิภาพ โดยแก้ไขพระราชบัญญัติเงินตราอย่างเร่งด่วนที่สุด รวมทั้งแก้ไขพระราชบัญญัติเงินสำรองของประเทศด้วย

(๖) หนี้ต่างประเทศในภาคเอกชนอาจมีการพักชำระเป็นการชั่วคราว หรือ ชำระหนี้เป็นครั้งคราวตามความเหมาะสม เอกชนรายใดมีปัญหาในกรณีดังกล่าว ให้กระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทยหาวิธีการเจรจา ช่วยเหลือ หรือ ประนีประนอม

(๗) นโยบายกู้ชาติไทยด้านการเงิน ห้ามมิให้ขายธนาคารพาณิชย์ขายหุ้นเกินสี่สิบเปอร์เซ็นต์ให้ต่างชาติ ธนาคารไทยต้องมีคนไทยถือหุ้นเกินหกสิบเปอร์เซ็นต์ของผู้ถือหุ้นทั้งหมด ถ้าไม่มีผู้ใดถือหุ้นไม่ถึงหกสิบเปอร์เซ็นต์ให้กระทรวงการคลังถือหุ้นในส่วนที่เหลือทั้งหมด ทั้งนี้ เพื่อรักษาอำนาจเงินไว้เป็นของคนไทย

(๘) รัฐบาลต้องไม่ขายรัฐวิสาหกิจสำคัญๆ ที่มีกำไรและสามารถเลี้ยงตัวเองได้ รัฐวิสาหกิจใดมีปัญหาหรือขาดทุนให้ทำการแก้ไข ถ้าแก้ไขมิได้จึงให้แปรรูปรัฐวิสาหกิจนั้น โดยให้ประชาชนถือหุ้นหรือเป็นเจ้าของให้มากที่สุด

๔. นโยบายการฟื้นฟูชีวิตเกษตรกร ชาวไร่ ชาวนา

(๑) ประกาศยกเลิกหนี้สินให้แก่ เกษตรกร ชาวไร่ ชาวนา ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ เพื่อฟื้นฟูชีวิตใหม่ภายใต้นโยบายมีอันคับความสำคัญเร่งด่วน โดยเป็นการสำคัญในการรับใช้ชาติด้วยจิตสำนึกในภาระกิจที่ยิ่งใหญ่ทันที เมื่อพรรคนี้ได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วประเทศไม่น้อยกว่าสองร้อยห้าสิบคน โดยออกกฎหมายยกเลิกหนี้สิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำกัด และสหกรณ์ต่างๆ ให้เกษตรกรทุกคนให้เป็นของขวัญเพื่อคนจนทั้งแผ่นดินคืนโฉนดที่ดินให้เริ่มต้นชีวิตใหม่

(๒) เสนอกฎหมายยกเลิกหนี้สินให้แก่เกษตรกร ชาวไร่ ชาวนา โดยการนำเสนองานของสมาชิกพรรคเกษตรกรจำนวนห้าหมื่นคน ตามวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๐ ทันที ถึงแม้จะไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ตาม โดยให้ดำเนินการรีบด่วนภายในปี ๒๕๔๓ เมื่อเปิดสมัยประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือร่วมกับพรรคการเมืองอื่นทันทีที่มีนโยบายตรงกัน

(๓) เร่งวางแผนฟื้นฟูชีวิตคนส่วนใหญ่ของประเทศ คือชาวไร่ ชาวนา ให้มีปัจจัยการผลิต และเงินทุนการประกอบอาชีพเพิ่มรายได้ โดยปรับฐานการผลิตของเกษตรกร ให้มีความมั่นใจในการประกอบอาชีพโดยให้สถาบันการเงินของรัฐ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำกัด ให้เป็นธนาคารของเกษตรกรอย่างแท้จริง รองรับการลงทุนของเกษตรกรรายย่อย โดยปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

(๔) จัดหาที่ดินทำกินให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง

(๕) จัดระบบการถือครองที่ดินและการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสม

(๖) รักษาผลประโยชน์ของเกษตรกรในการผลิตและการตลาดสินค้าเกษตร ให้ได้รับผลตอบแทนสูงสุด

(๗) บรรเทาความเดือดร้อนของเกษตรกรชาวไร่ชาวนาที่มีปัญหา โดยรับฟังปัญหาของเกษตรกรที่เดินขบวนเรียกร้องให้รัฐบาลที่ผ่านมากำกับปัญหาแต่ไม่ได้รับการเอาใจใส่จะได้รับการพิจารณาอย่างจริงจังทุกปัญหา โดยแก้ไขปัญหาร่วมกัน ปัญหาใดที่เป็นปัญหาทางกฎหมายก็จะดำเนินการแก้ไขทันทีต่อไป

(๘) ส่งเสริมการรวมตัวของเกษตรกรเพื่อวางแผนการเกษตรและรักษาผลประโยชน์ร่วมกันของเกษตรกร อีกทั้งส่งเสริมสนับสนุนและคุ้มครองระบบสหกรณ์

(๙) จัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรให้เกษตรกรปลูกพืชได้ในฤดูแล้ง วางแผนแนวทางเพื่อแก้ปัญหาภัยแล้งซ้ำซากทุก ๆ ปีให้หมดไป

(๑๐) ลดต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตร โดยผลิตและจัดหาปุ๋ยราคาดุติธรรม ให้แก่ชาวไร่ ชาวนา รวมทั้งจัดหาปัจจัยการผลิตอื่นๆ ในการผลิตในราคาดุติธรรมด้วย

(๑๑) สนับสนุน ปรับปรุงกลไกเพื่อพัฒนาเกษตรกร องค์กรเกษตรกรและระบบสหกรณ์ตามวิธีการของประเทศที่เจริญแล้ว นำวิธีการนั้นมาใช้ให้เต็มรูปแบบ เช่น วิธีการสหกรณ์ในประเทศเดนมาร์ก เป็นต้น

(๑๒) มุ่งสู่การเป็นประเทศผู้ผลิตชั้นนำในเรื่องอาหารของโลก โดยส่งเสริมการเกษตรเพื่อการส่งออกไปต่างประเทศ โดยให้สินเชื่อเพื่อสนับสนุนการผลิตสินค้าเพื่อการส่งออกหรือทดแทนการนำเข้าจากต่างประเทศอย่างเต็มที่

(๑๓) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาผลผลิตการเกษตรทั้งพืชและปศุสัตว์

(๑๔) จัดตั้งเงินกองทุนเพื่อช่วยเหลือเกษตรกร ปรับระบบและกลไกการดำเนินการให้มีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

๕. นโยบายด้านอุตสาหกรรม

(๑) ส่งเสริมให้มีการอุตสาหกรรม เพื่อการบริโภคในประเทศและเพื่อการส่งออกไปยังต่างประเทศ โดยกำหนดแผนยุทธศาสตร์เพื่อการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมเบาและอุตสาหกรรมขนาดหนัก

(๒) พัฒนาอุตสาหกรรมในชนบท ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนและขยายกิจการอุตสาหกรรมขนาดย่อมและขนาดกลางในชนบท

(๓) ส่งเสริมอุตสาหกรรมการเกษตรการแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออก ส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้มากขึ้น

(๔) ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตและการส่งออกในสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ต่างๆ เพื่อให้ได้เงินตราต่างประเทศ

(๕) ให้มีมหาวิทยาลัยเพื่อการอุตสาหกรรมส่งเสริมด้านเทคโนโลยีภาคการผลิตเป็นพิเศษ

๖. นโยบายด้านการค้าและการพาณิชย์

(๑) ลดการขาดดุลการค้ากับต่างประเทศ โดยการผลิตทดแทนในประเทศ และแลกเปลี่ยนสินค้ากับคู่ค้าในต่างประเทศในภาคเอกชนและภาครัฐ

(๒) งดการนำเข้าเครื่องจักรกลบางชนิดที่ผลิตได้ภายในประเทศ

(๓) จัดตั้งมหาวิทยาลัยการค้าต่างประเทศ เพื่อเน้นการเรียนการสอนเกี่ยวกับวิชาค้าขายสินค้าและการหาตลาดต่างประเทศโดยเฉพาะเพื่อให้คนไทยได้มีความรู้เพื่อหาตลาดต่างประเทศและนำเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศให้สามารถแข่งขันในเชิงการค้ากับทุกประเทศทั่วโลก ในยุคโลกาภิวัตน์

(๔) ควบคุมราคาสินค้าอุปโภคและบริโภคที่จำเป็นต่อการครองชีพให้อยู่ในระดับที่ไม่ทำให้ประชาชนเดือดร้อนเกินสมควร

(๕) ส่งเสริมการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านในอินโดจีนให้มากขึ้น ขยายตลาดสินค้าในตลาดโลกให้มีประสิทธิภาพ ให้นำหน่วยงานของรัฐในต่างประเทศให้ความสนใจ ข้อมูลการค้า ความสัมพันธ์การค้าขายเป็นพิเศษกับลูกค้าในต่างประเทศทั้งภาครัฐและเอกชน

(๖) ปรับปรุงและแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการขายฝาก โดยยกเลิกกฎหมายขายฝากที่ดิน

(๗) จัดทำรูปแบบสัญญาต่างๆ ในการประกอบธุรกิจ การทำนิติกรรม โดยให้สัญญานั้นๆ มีมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศให้เกิดความเป็นธรรมแก่คู่สัญญา เช่น สัญญาบ้านจัดสรร สัญญาเช่าซื้อ สัญญากู้เงินธนาคาร ฯลฯ

(๘) แก้ไขสัญญาสัมปทานและกฎหมายที่เกิดความไม่เป็นธรรมกับรัฐและประชาชน เช่น สัญญาสัมปทานดาวเทียม สัญญาโทรศัพท์เคลื่อนที่ และอื่นๆ

๗. นโยบายด้านการศึกษาและวิจัย

(๑) จัดการศึกษาอบรมให้ทั่วถึงและมีคุณภาพ

(๒) เร่งจัดการศึกษาเพื่อประกันสิทธิและความเสมอภาคทางการศึกษา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(๓) จัดการศึกษาให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม

(๔) ปฏิรูประบบและวิธีการศึกษา ปรับปรุงการเรียนการสอนเน้นวิธีการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ตั้งแต่ชั้นประถมให้มีหลักสูตรและบทเรียนการคิดและสร้างสรรค์ทุกระดับชั้นเป็นวิชาเฉพาะ

(๕) สร้างค่านิยมใหม่ในการศึกษาหาความรู้ เน้นการศึกษาตลอดชีวิต เน้นความรู้และความสามารถในการดำรงชีวิตทุกๆ ด้าน ให้เป็นคนมีคุณภาพ มีสติปัญญา มีความเฉลียวฉลาดอย่างแท้จริง

(๖) พัฒนาอาชีพครูให้ครูมีขวัญและกำลังใจในการทำงานให้เกิดความภาคภูมิใจในวิชาชีพ ให้มีความรู้ความสามารถในการสอน

(๗) ให้เงินกู้ปลอดดอกเบี้ยแก่ข้าราชการครูและข้าราชการชั้นผู้น้อย แก้ปัญหาเรื่องหนี้สินของข้าราชการครู โดยพักการชำระหนี้สหกรณ์และหาวิธีการเพิ่มรายได้ให้ครูผู้มีปัญหาเรื่องหนี้ให้มีรายได้เพิ่ม โดยการทำงานนอกเวลาราชการ เป็นรายได้เสริม

(๘) จัดตั้งเงินกองทุนเพื่อช่วยเหลือเพื่อนครูเพื่อบรรเทาความเดือดร้อน ในปัญหาการผ่อนรถ ผ่อนบ้าน ผ่อนชำระหนี้ รวมทั้งจัดหาปัจจัยสำรองไว้ใช้จ่าย ในการยังชีพในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำในปัจจุบัน

(๙) สนับสนุนการค้นคว้าและวิจัย เร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น

(๑๐) เปิดโอกาสให้ประชาชนเจ้าของแผ่นดินมีสิทธิเท่าเทียมกันในการสมัคร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา

๘. นโยบายด้านการสาธารณสุข

(๑) ส่งเสริมการสาธารณสุข ให้ประชาชนได้รับการบริการที่ได้มาตรฐาน และมีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง

(๒) ให้โรงพยาบาล สถานพยาบาลเอาใจใส่ผู้ป่วยให้มากขึ้นโดยอยู่ใน ความดูแลของแพทย์และพยาบาลมิให้โยนความดูแลให้แก่ญาติผู้ป่วย

(๓) ให้เพิ่มจำนวนพยาบาลหรือผู้ช่วยให้พอเพียงกับจำนวนผู้ป่วยที่มาทำการรักษาในโรงพยาบาล

(๔) บัณฑิตสวัสดิการประชาชนในการรักษาพยาบาล เป็นสิ่งจำเป็นของกลุ่มคนยากจนและผู้ด้อยโอกาสและผู้ดกงานต้องได้รับการรักษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

(๕) ส่งเสริมให้มีการประกันชีวิตและสุขภาพของประชาชน

(๖) ให้มีหน่วยงานรับผิดชอบขยายยาเสพติดที่เป็นของรัฐโดยเฉพาะให้มีราคาถูกที่สุดในสถานบำบัดผู้ติดยาเสพติด ส่วนผู้ผลิตและผู้จำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาตต้องกำหนดโทษประหารชีวิต โดยจะต้องดำเนินการอย่างรุนแรงเด็ดขาดเป็นขั้นตอนให้เสร็จสิ้นภายในสามปี

๘. นโยบายด้านการป้องกันประเทศ

(๑) กำลังทหารมีไว้เพื่อพิทักษ์รักษาเอกราช ความมั่นคงของรัฐและผลประโยชน์แห่งชาติ

(๒) กำลังทหารมีไว้เพื่อสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๓) กำลังทหารมีไว้ เพื่อสนับสนุนช่วยเหลือการพัฒนาประเทศ

(๔) สนับสนุนกองทัพ ให้มีขีดความสามารถพร้อมรบและให้มีประสิทธิภาพตลอดทั้งจัดหาอาวุธและกำลังพลให้สามารถป้องกันประเทศได้ทุกสถานการณ์

(๕) ผู้เข้าศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรอายุสี่สิบเจ็ดปีและไม่เกินห้าสิบเอ็ดปี เป็นข้าราชการระดับ ๗ หรือระดับ ๘ ขึ้นไป

๑๐. นโยบายด้านการต่างประเทศ

(๑) ส่งเสริมสัมพันธไมตรีกับนานาประเทศ

(๒) ยึดถือหลักในการปฏิบัติต่อกันอย่างเสมอภาค และไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

(๓) ส่งเสริมบทบาทของประเทศไทยในประชาคมโลก ให้เด่นชัดในสายตาชาวโลก

(๔) ให้ความสำคัญประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียงในมิตรภาพและสัมพันธภาพที่ใกล้ชิด ได้แก่ ลาว พม่า เขมร เวียดนาม และมาเลเซีย

๑๑. นโยบายและแนวทางด้านการบริหารราชการแผ่นดินทั่วไป

(๑) จัดให้มีแผนพัฒนาทางการเมือง

(๒) จัดทำมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของข้าราชการการเมือง (นักการเมือง) ข้าราชการประจำและพนักงานรัฐวิสาหกิจหรือลูกจ้างอื่นในหน่วยงานของรัฐเพื่อเดินตามแนวทาง “ธรรมรัฐ” (Good Governance)

(๓) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ โดยออกกฎหมายให้อำนาจนายกรัฐมนตรียึดทรัพย์ของข้าราชการหรือนักการเมืองที่มีผู้กล่าวหาว่า ร่ำรวยผิดปกติเมื่อเพียงมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าทุจริตคอร์รัปชัน

(๔) พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น และระบบสาธารณูปโภคในท้องถิ่นให้ทั่วถึง

(๕) พัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้สามารถปกครองตนเองได้ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของจังหวัดนั้นตามรัฐธรรมนูญเป็นสำคัญ

(๖) กำหนดแนวทางยกฐานะความเป็นอยู่ของเกษตรกรโดยรวม พัฒนาระบบการไฟฟ้า การประปา การคมนาคม การโทรศัพท์ การสาธารณสุข และการสื่อสารสมัยใหม่อื่นๆ ให้ครอบคลุมหมู่บ้าน ตำบลทั่วประเทศ

(๑) กระจายอำนาจการจัดสรรงบประมาณให้แก่การปกครองส่วนท้องถิ่น ให้พอเพียงแก่การปฏิบัติงานในส่วนท้องถิ่น โดยให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นนั้น

(๒) ส่งเสริมสวัสดิการให้กำลังใจแก่กำนันผู้ใหญ่บ้านให้ได้รับเงินเดือน ดังนี้

(ก) ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและสมาชิกสภาเทศบาลให้ได้รับค่าตอบแทนเดือนละห้าพันบาท

(ข) กำนัน ให้ได้รับค่าตอบแทนเดือนละเจ็ดพันบาท

(ค) สมาชิกสภาจังหวัดให้ได้รับค่าตอบแทนเดือนละหนึ่งหมื่นห้าพันบาท

(๓) เสริมสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ข้าราชการและลูกจ้างโดยเฉพาะข้าราชการชั้นผู้น้อย เช่น ครู ตำรวจ ทหาร โดยแก้ปัญหาหนี้หรือโดยวิธีการอื่น หรือการประนอมหนี้หรือโดยวิธีการอื่นๆ ที่จะบรรเทาความเดือดร้อนเรื่องภาวะหนี้สิน

(๔) ปรับปรุงแก้ไขระบบราชการให้เอื้ออำนวยประโยชน์ให้แก่ประชาชน ลดขั้นตอนที่ซ้ำซ้อน ลำซ้ำ กำหนดแนวทางที่ปฏิบัติสอดคล้องกันให้ชัดเจนในอำนาจหน้าที่

(๕) แก้ไขกฎหมายที่ประกาศใช้มานานแล้ว ส่งคายนานให้ทันต่อสภาพเหตุการณ์ปัจจุบันทั้งหมด

(๖) แก้ไขกฎหมายอาญาเกี่ยวกับการรับสินบน อามิสสินจ้าง ต้องให้ฝ่ายผู้รับเป็นฝ่ายผิดด้วย

(๗) จัดให้มีตำรวจท้องถิ่นขึ้นตรงต่อการบริหารขององค์การส่วนท้องถิ่น เช่น ตำรวจเทศบาล

(๑๔) สร้างงานโดยจัดสรรงบประมาณไว้จ้างคนดกงานให้มีงานทำปีละสองล้านคน

(๑๕) สนับสนุนคนไทยให้มีความรู้และที่ความต้องการไปทำงานต่างประเทศ อำนวยความสะดวกในการขอหนังสือเดินทาง การหางานทำ การให้กู้เงินโดยไม่คิดดอกเบี้ยอีกทั้งติดตามให้ความช่วยเหลือคุ้มครองคนไทย แรงงานไทยในต่างประเทศ โดยมีศูนย์ประสานงานในทุกประเทศ ที่มีคนไทยทำงาน

(๑๖) ส่งเสริมการมีงานทำเพื่อให้มีรายได้ ช่วยเหลือคนหางานที่ถูกเลิกจ้าง โดยการส่งเจ้าหน้าที่ไปพบและช่วยเหลือถึงบ้านในการสอบถามอย่างใกล้ชิดจนกว่าจะได้งานทำ

(๑๗) พัฒนาฝีมือแรงงานที่ขาดแคลน คุ้มครองแรงงานตามกฎหมายแรงงาน

(๑๘) ให้ประชาชนมีส่วนในการส่งเสริมบำรุงรักษาและคุ้มครองคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน

(๑๙) ปรับปรุงมาตรฐานของถนนสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท ถนนกรมโยธาธิการ ถนนกรมทางหลวงให้มีมาตรฐานในการก่อสร้างเพื่อหาทางลดการสูญเสียงบประมาณในการซ่อมแซมและบำรุงรักษา

(๒๐) ผลักดันให้ประเทศไทยมีสนามบินพาณิชย์ขนาดใหญ่ และให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการบินนานาชาติ (World Airport)

(๒๑) ส่งเสริมการพาณิชย์นาวีให้มีเรือบรรทุกสินค้าเดินทะเลเพื่อรับขนส่งสินค้าทั่วโลก เพื่อส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศและให้เกษตรกรเป็นผู้ถือหุ้นเรือส่งสินค้าข้าวและผลิตภัณฑ์อื่นๆ ไปขายต่างประเทศ ควรจะมีอย่างน้อยยี่สิบถึงสามสิบลำภายในห้าปี

(๒๒) บุคคลองค์กรในภาคใต้ให้เป็นศูนย์กลางขนส่งทางทะเลระหว่างประเทศทั่วโลก/

(๒๓) จัดเก็บภาษีให้ได้ผลเต็มรูปแบบ

(๒๔) ตั้งกองทุนช่วยเหลือประชาชนผู้เดือดร้อนในกรุงเทพมหานครซึ่งไม่มีเงินผ่อนรถ ผ่อนบ้าน ให้กับผู้ใช้แรงงานและเกษตรกรหนึ่งแสนล้านบาทโดยคิดดอกเบี้ยอัตราร้อยละสองต่อปี

(๒๕) สนับสนุนเสริมสร้างคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยให้โรงเรียนและสถาบันการศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการหยุดการเรียนการสอนในวันพระแทนการหยุดในวันเสาร์อาทิตย์ สำหรับโรงเรียนที่นับถือศาสนาอื่นให้หยุดทำการเรียนการสอนในวันสำคัญของศาสนานั้นๆ ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นเอกลักษณ์ไทยปลูกฝังค่านิยม คุณธรรมและจริยธรรมให้เหมาะสมกับประเพณีและวัฒนธรรมไทย หัวหน้าพรรคควรประพฤติปฏิบัติเป็นแบบอย่างในการนำในเรื่องการหยุดทำงานในวันพระเพื่อปฏิบัติธรรมให้เกิดเป็นรูปธรรม เพื่อเป็นการรักษาวัฒนธรรมและประเพณีที่ดงามต่อไป

ข้อบังคับพรรคเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๔๓

โดยที่เป็นการสมควรมีข้อบังคับพรรคเพื่อใช้เป็นแนวทางการบริหารงานของพรรคการเมือง คณะผู้จัดตั้งพรรคโดยความเห็นชอบของที่ประชุมจัดตั้งพรรคเกษตรกร จึงตราข้อบังคับพรรคเกษตรกรไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๔๓”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับพรรคนี้ตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับจดทะเบียนจัดตั้งพรรคเกษตรกรเป็นพรรคการเมืองเป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองนี้มีชื่อพรรคการเมืองว่า “พรรคเกษตรกร” ใช้อักษรย่อว่า “พ.กษ.” ใช้ชื่อภาษาอังกฤษว่า “FARMER PARTY” ใช้อักษรย่อว่า “F.P.”

ข้อ ๔ ภาพเครื่องหมายพรรคเกษตรกร ใช้ภาพดังนี้

ข้อ ๕ คำอธิบายภาพเครื่องหมายพรรคเกษตรกร มีลักษณะเป็นรูปวงกลม ด้านบนเหนือวงกลมเขียนชื่อพรรคเกษตรกรและด้านล่างมีรวงข้าวขนาดใหญ่ล้อมรอบวงกลม ๒ รวง

(๑) ภายในวงกลมด้านล่าง มีชื่อพรรคเกษตรกรเขียนเป็นภาษาอังกฤษ “FARMER PARTY”

(๒) ภาพภายในวงกลมประกอบด้วยภาพดวงอาทิตย์ - คันไถ - พื้นแผ่นดิน - ต้นไม้และน้ำมีปลา

(๓) ความหมายของภาพเครื่องหมายพรรคเกษตรกร คือ

ดวงอาทิตย์ ดวงอาทิตย์กำลังทอแสงบรรเจิดตัดขอบฟ้าเหนือพื้นโลก อันเป็นจุดกำเนิดของพรรคเกษตรกร ได้สถาปนาขึ้นเพื่อสนับสนุนการผลิตทางการเกษตรให้เจริญก้าวหน้า มีชีวิตเจริญงอกงาม สดชื่นและมีความหวังในอาชีพเกษตรกร

คันไถ คือ สัญลักษณ์ของเทคโนโลยีในการผลิต และการเริ่มต้นชีวิตใหม่ที่จำเป็นต้องพัฒนาคู่กับอาชีพเกษตรกร ซึ่งเป็นอาชีพที่บริสุทธิ์สะอาดสุจริตตลอดกาล คันไถจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการผลิตเป็นเครื่องทุ่นแรงมีมาแต่โบราณกาลตราบเท่าทุกวันนี้ เกษตรกรชาวไร่ ชาวนา ได้พึ่งพาอาศัยเป็นเครื่องมือหาเลี้ยงชีพพลิกแผ่นดินเพื่อทำการเพาะปลูกมาแต่บรรพบุรุษ

พื้นแผ่นดิน คือ ที่ดินทำกินของชาวไร่ ชาวนา ซึ่งเป็นอาชีพหลักของคนส่วนใหญ่ในประเทศนี้ จักต้องได้รับการพิจารณาสนับสนุนและแก้ไขปัญหาอย่างรีบด่วน ด้วยการปลดหนี้สินโฉนดที่ดินทำกินให้แก่เกษตรกร เป็นนโยบายหลักสำคัญของพรรคให้เป็นจริง

ต้นไม้ หมายถึง อาชีพทางการเกษตรซึ่งเป็นพื้นฐานอาชีพหลักมีความสำคัญในระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย จะต้องได้รับการเอาใจใส่พัฒนาให้เจริญงอกงามดังต้นไม้

ปลา น้ำและรวงข้าว หมายถึง การทำการเกษตรจักต้องมีน้ำเป็นปัจจัยสำคัญ คือ แหล่งน้ำและการชลประทาน เพื่อให้เกิดผลผลิตอันอุดมสมบูรณ์ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว คือความสัมฤทธิ์ผลในอาชีพเกษตรกร กำลังแผ่อำนาจในความยิ่งใหญ่ของชาติไทยให้เป็นมหาอำนาจทางอาหารของโลก

(๔) สีของภาพและความหมาย

(ก) เส้นรอบวงกลม และชื่อพรรคเกษตรกร ใช้สีดำ คือ สีแห่งความบริสุทธิ์ สะอาดสุจริตในอาชีพการงานทั้งปวง

(ข) พระอาทิตย์ (ครึ่งวงกลม) ใช้สีแดง กำลังทอแสงตัดขอบฟ้า กำลังให้แสงสว่างใช้สีแดงตัดด้วยเส้นรัศมี สีดำ คือ ความสุข สดชื่น และความหวังของมวลสมาชิกพรรคเกษตรกร

(ค) คันไถ ใช้สีขาว ตั้งอยู่จุดศูนย์กลางของวงกลม คือ เครื่องมือสำคัญในการพลิกหน้าดินทำกิน เพื่อผลิตอาหารเลี้ยงชีพของมนุษยชาติแทนการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการผลิตต่างๆ

(ง) พื้นแผ่นดิน ใช้สีเหลืองหรือสีทองตัดด้วยเส้นสีดำ คือ ท้องไร่ ท้องนาอันเป็นทุนและทรัพย์สินที่มีค่าสูงสุดของเกษตรกร

(จ) น้ำและขอบท้องฟ้า ใช้สีฟ้า หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์ในการอาชีพ ประสบความสำเร็จและเจริญรุ่งเรือง อนาคตสดใส

(ฉ) ต้นไม้ ใช้สีน้ำตาล ใบไม้ ใช้สีเขียว และชื่อพรรณภาษาอังกฤษ ใช้สีเขียว เป็นสีของการปฏิบัติทางการเกษตร

(ช) รวมทั้งสองรวง ใช้สีทองหรือเหลือง เพื่อประดับดวงตรา ขนาดให้สง่างามสมกับเป็นประเทศมหาอำนาจทางการผลิตอาหารของโลก

ข้อ ๖ ตราช่างพรรคเกษตรกร ใช้ภาพเครื่องหมายพรรคแต่ย่อขนาดให้เล็กลง และมีสีเดียวดังนี้

ข้อ ๗ ที่ตั้งสำนักงานใหญ่พรรคเกษตรกร ตั้งอยู่บ้านเลขที่ ๓ หมู่ที่ ๒ ตำบลหนองบัวแก้ว อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

ข้อ ๘ สาขาพรรคเกษตรกรได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ จังหวัดใดหรือประจำเขตเลือกตั้งให้เรียกว่า สาขาพรรคเกษตรกร โดยมีชื่ออำเภอและจังหวัด หรือเขตเลือกตั้ง หรือหมายเลขลำดับที่สาขากำกับไว้ด้วย

หมวด ๒

สมาชิกภาพ

ข้อ ๕ สมาชิกพรรคมี ๒ ประเภท

- (๑) สมาชิกสามัญ
- (๒) สมาชิกกิตติมศักดิ์

ข้อ ๑๐ สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลที่ขึ้นใบสมัครตามข้อบังคับและคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติอนุมัติเป็นสมาชิกได้

สมาชิกกิตติมศักดิ์ หมายถึง สมาชิกซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งพรรคเกษตรกรและบุคคลซึ่งพรรคเชิญมาเป็นสมาชิก

ข้อ ๑๑ สมาชิกสามัญและสมาชิกกิตติมศักดิ์ต้องเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไรและจะจัดเก็บเมื่อใดนั้นให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๒ บุคคลผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ มีสิทธิเข้าไปเป็นสมาชิกของพรรค

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก
- (๓) ไม่มีลักษณะที่ต้องห้ามมิให้สิทธิเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ
- (๔) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น
- (๕) เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์

ทรงเป็นประมุข

(๖) มีความเข้าใจในนโยบายพรรค ตั้งใจสนับสนุนกิจกรรมของพรรคมีความประสงค์เป็นสมาชิกพรรคและจะปฏิบัติตามข้อบังคับพรรคทุกประการ

ข้อ ๑๓ การสมัครเป็นสมาชิกพรรคให้ผู้สมัครยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคต่อนายทะเบียนพรรคหรือต่อประธานสาขาพรรคแล้วให้เลขาธิการพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค และเมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคอนุมัติตามเสียงข้างมากเป็นสมาชิกได้

แบบพิมพ์ใบสมัครเป็นสมาชิกพรรค ให้คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดและให้มีผู้รับรองผู้สมัครเป็นสมาชิกว่ามีคุณสมบัติตามข้อ ๑๒ และเมื่อเป็นสมาชิกแล้วสมาชิกผู้นั้นมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐานให้นายทะเบียนพรรคลงชื่อการรับสมาชิกพร้อมวัน เดือน ปี ตามแบบ ท.พ. ๔ ไว้เป็นหลักฐานสามารถตรวจสอบได้

ข้อ ๑๔ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกสามัญต้องทำเป็นหนังสือมีสมาชิกสามัญรับรองไม่น้อยกว่าสามคนและต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านให้ยื่นต่อนายทะเบียนพรรคหรือประธานสาขาพรรค แล้วแต่กรณี และให้สงวนคำคัดค้านไว้เป็นความลับ

ข้อ ๑๕ เมื่อมีคำคัดค้านดังกล่าวการออกเสียงลงคะแนนของคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อรับ หรือไม่รับผู้ถูกคัดค้านเป็นสมาชิกให้ออกเสียงโดยลงคะแนนลับ

ข้อ ๑๖ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกสามัญโดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งไปให้ผู้นั้นทราบโดยเร็ว คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าถึงที่สุด สมาชิกที่เพิ่มขึ้นระหว่างปีให้ลงทะเบียนแบบ ท.พ. ๖ สมาชิกที่ลดลงระหว่างปี ให้ลงทะเบียนแบบ ท.พ. ๗ ไว้เป็นหลักฐานสามารถตรวจสอบได้

ข้อ ๑๗ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ไปเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๔) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกตามข้อบังคับพรรคข้อ ๑๒

(๕) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๑๐๒

(๖) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบเลิกพรรค

ข้อ ๑๘ การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามข้อ ๑๗ (๕) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคและมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมดและการลงมติให้ลงคะแนนลับเท่านั้น แต่ถ้าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้นได้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญและศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยให้หัวหน้าพรรคการเมืองส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติไปยังประธานรัฐสภาและนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ ๑๘ การลาออกจากสมาชิกภาพของพรรคให้สมาชิกสามัญและสมาชิก
กิตติมศักดิ์ ยื่นใบลาออกต่อนายทะเบียนพรรคและมีผลเมื่อเจ้าหน้าที่สำนักงานใหญ่
พรรคได้ลงเลขรับหนังสือแล้ว ให้นายทะเบียนพรรคจำหน่ายชื่อสมาชิกที่ลาออกลงใน
แบบ ท.พ. ๗ พร้อม วัน เดือน ปี ที่พ้นจากสมาชิกภาพ ไว้เป็นหลักฐานสามารถ
ตรวจสอบได้

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๐ สมาชิกพรรคมีสิทธิดังต่อไปนี้

- (๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค
  - (๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนาม
ของพรรคในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ
  - (๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือ
กรรมการสาขาพรรค กรรมการหรืออนุกรรมการในคณะต่างๆ หรือกรรมการบริหาร
พรรค ตลอดจนที่ปรึกษาพรรค
  - (๔) สิทธิอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นกรณีไป
  - (๕) สมาชิกที่จะได้รับสิทธิดังกล่าว ย่อมมีคุณสมบัติเหล่านี้ด้วยคือ
- (ก) สามารถอธิบายอุดมคติ นโยบาย และข้อบังคับของพรรค

ให้ประชาชนเข้าใจและยินดีเข้าร่วมเป็นสมาชิกพรรคเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ

(จ) เป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือบกพร่อง จนได้รับการตำหนิจาก คณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกพรรคทั่วไป

(ค) เป็นผู้ที่ไม่เสียสละและพากเพียรในการปฏิบัติตามอุดมคติของพรรค จนปรากฏผล ตามความมุ่งหมายของพรรค

(ง) มีคุณสมบัติอื่นๆ เช่น ทางด้านวิชาการหรือประสบการณ์ที่เป็น ผลสำเร็จและมีความพร้อมต่อการปฏิบัติงาน

(๖) ถ้าสมาชิกพรรคในสัดส่วนดังต่อไปนี้

(ก) สมาชิกพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในขณะนั้นมีจำนวน ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมดหรือ

(ข) กรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวน กรรมการบริหารพรรคหรือ

(ค) สมาชิกสามัญของพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคน เห็นว่าดี หรือข้อบังคับพรรคในเรื่องใดจะขัดต่อสถานะและการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภา ผู้แทนราษฎร ตามรัฐธรรมนูญหรือขัดหรือแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีสิทธิร้องขอให้ศาล รัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าดีหรือข้อบังคับดังกล่าวขัดหรือแย้งกับ หลักการแห่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุขให้หมดดีหรือข้อบังคับนั้นเป็นอันยกเลิกไป

ข้อ ๒๑ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรคและให้ความร่วมมือในกิจกรรม ของพรรคด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคด้วยกัน

(๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้ง ในทุกระดับและให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจและ บริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้าของพรรคลงคะแนนให้ผู้สมัครของพรรคเท่านั้นโดยไม่ เรียกค่าตอบแทนใดๆ

(๓) ยึดมั่นและปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับของพรรคโดยเคร่งครัด

(๔) ต้องชำระค่าบำรุงตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๕) ต้องนำเสนอนโยบายพรรคต่อบุคคลอื่นๆ ให้สมัครเป็นสมาชิกพรรค ให้มากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้

(๖) มุ่งมั่นลงคะแนนให้สมาชิกพรรคให้ได้จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มากที่สุดเกินกึ่งหนึ่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสภา คือสองร้อยห้าสิบคน ทุกครั้งที่มีการเลือกตั้งทั่วไป เพื่อให้พรรคได้เป็นรัฐบาลบริหารปกครองประเทศ โดยต้องไม่เห็นแก่อำิสสินจ้างใดๆ ทั้งสิ้น

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก

ข้อ ๒๒ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค มีดังนี้

(๑) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกพรรคให้มีสมรรถภาพ ต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัวให้ดีกว่าบุคคลภายนอก พรรคอาจจัดให้มี เงินกองทุนเพื่อช่วยเหลือสมาชิกพรรคที่เดือดร้อนในการครองชีพ

(๒) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจัง เพื่อให้พรรคได้ก้าวหน้าไปสู่การมีบทบาททางการเมืองและเข้าสู่การบริหารประเทศเพื่อความเจริญและสันติสุขของปวงชนชาวไทย

(๓) พรรคจะช่วยสนับสนุนส่งเสริมเพื่อเพิ่มคุณภาพแห่งชีวิตให้แก่สมาชิกพรรคด้วยการให้ความรู้ในวิชาชีพต่างๆ ตามความเหมาะสมและตามฐานานุรูป

(๔) พรรคมีหน้าที่รับเรื่องร้องทุกข์และให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกพรรคที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมตามกรอบแห่งกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๕) พรรคจะส่งเสริมและให้การอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพบุคคลให้ดียิ่งขึ้น

(๖) พรรคจะให้การศึกษอบรมสมาชิกชั้นนำและกรรมการสาขาพรรคให้มีความรู้ความสามารถในการเป็นผู้นำที่ดี มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

(๗) พรรคจะดำเนินงานตามแผนงานและโครงการของพรรค ตามที่กำหนดแผนงานไว้อย่างต่อเนื่อง

(๘) พรรคจะว่าจ้างสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถที่มีประสบการณ์มาร่วมทำงานให้กับพรรคเพื่อให้สมาชิกมีงานทำและมีรายได้เพิ่มขึ้น

(๙) พรรคจะจัดให้มีสวัสดิการที่จำเป็นต่างๆ ให้แก่สมาชิกพรรค

(๑๐) พรรคจะจัดหาสิ่งจำเป็นในการดำรงชีพในการส่งเสริมอาชีพ เช่น บัณฑิตการผลิต เงินทุนให้กู้ยืม เครื่องจักรกล ปุ๋ย วัสดุ อุปกรณ์ราคาถูกลมาบริการหรือจัดจำหน่ายให้แก่สมาชิกของพรรคตามสาขาพรรคต่างๆ

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๒๓ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไป อันจะส่งผลให้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมี

พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขบนวิถีทางระบอบรัฐสภาเป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นต่อ
ปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้มีแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและ
ประชาชนทั่วไปดังต่อไปนี้

(๑) พรรคจะจัดเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถมีความเชี่ยวชาญ
ในแต่ละสาขาวิชาชีพเพื่อฝึกอบรมให้แก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ
และสังคมเพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทาง
การเมืองให้มากยิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปของชุมชนท้องถิ่น
เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ ดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่นตลอดจน
ปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขา
วิชาชีพเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรค
โดยสม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองเพื่อฝึกอบรมให้สมาชิกชั้นนำ
มีความรู้ความสามารถ หรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ
โดยมีหนังสือพิมพ์ของพรรคหรือมีสถานีวิทยุ หรือสถานีโทรทัศน์เพื่อเผยแพร่ความรู้
ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป โดยจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมหรือสถาบัน
ฝึกอบรมนักการเมืองเพื่อให้เป็นนักการเมืองที่ดีและมีคุณภาพ

(๖) พรรคจะส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชมหรือเข้าฟัง
การอภิปรายหรือบรรยายทางการเมืองที่พรรคจัดกิจกรรมขึ้น

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๔ เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างพรรคเกษตรกรให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพ เป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทย โดยทั่วหน้ากันจึงกำหนดวินัยที่เป็นข้อปฏิบัติอันควรและไม่ควรไว้ต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรคทุกระดับต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคและไม่ฝ่าฝืนต่อระเบียบข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรครวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจังรวมทั้งตั้งมั่นอยู่ในความรักสามัคคี ไม่สร้างความแตกแยกใดๆ ในพรรคทุกกรณี

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรคไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวหรือเพื่อบุคคลอื่นโดยขัดต่อกฎหมาย

(๓) สมาชิกพรรคต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคและหรือกรรมการบริหารพรรค ต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหาย

(๔) สมาชิกพรรคต้องไม่ปกปิดความผิดและไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อชื่อเสียงของพรรค ทั้งนี้ ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรคต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐหรือผิดศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคลและวงการทั่วไปอีกทั้งต้องให้ความเคารพและเชื่อมั่นผู้บริหารของพรรคตามลำดับชั้น

(๖) ผู้ปฏิบัติงานพรรคไม่พียงนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่นแม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานรัฐสภาสมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้อย่างเคร่งครัด

ข้อ ๒๕ เพื่อเป็นการสร้างเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรม สมาชิกพรรคควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณการเมืองดังต่อไปนี้

(๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

(๒) มีการประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรม และอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย

(๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในเอกสารนโยบายและข้อบังคับของพรรค

(๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเชิญชวนบุคคลอื่นเข้าเป็นสมาชิกพรรค ขยายและจัดตั้งสาขาพรรคทุกเขตเลือกตั้ง

(๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงใจ

(๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและประสิทธิภาพของพรรค

(๗) ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองที่ดีของบ้านเมือง

(๘) สร้างสรรค์พรรคให้เติบโตใหญ่และมั่นคงและพัฒนาพรรคให้เป็นที่เชื่อถือและศรัทธาของประชาชนทั้งประเทศ

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรคและที่ปรึกษาพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๖ คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรค โดยเลือกตั้งจากสมาชิกพรรคซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ ในที่ประชุมใหญ่ จำนวนไม่น้อยกว่าเก้าคนแต่ไม่เกินเก้าสิบเก้าคนประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค ไม่น้อยกว่าสามคน
- (๓) เลขานุการพรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค ไม่น้อยกว่าหนึ่งคน
- (๕) เทรียญฎิการพรรค
- (๖) โฆษกพรรค
- (๗) กรรมการบริหารอื่น

ข้อ ๒๗ ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ ตามลำดับ ดังนี้

- (๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าต่อที่ประชุมใหญ่ ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตาม
ข้อ ๒๖ วรรคหนึ่ง

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควร
ให้เป็นกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่โดยคำนึงถึงความ
อาวุโสทางการเมือง ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสมและ
การเสียสละให้กับพรรคจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่ง
ที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (๒)

ในกรณีจำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนที่มีเศษ ให้หัวหน้าพรรค
เป็นผู้เสนอชื่อบุคคล ที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรค เพิ่มขึ้นอีกคนหนึ่ง
เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอนุมัติ

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่
เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่ที่ประชุมใหญ่กำหนด

การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทน
จากภาคต่างๆ โดยทั่วถึงกันผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรค ไม่จำเป็นต้อง
อยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้ แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ใน
ที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๘ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปีหรือจนกว่า
จะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ ซึ่งจะจัดให้มีขึ้นภายในเก้าสิบวัน
นับแต่วันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไป

ข้อ ๒๕ กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) จงใจหรือเจตนาละเลยแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส

และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อทางราชการ

(๕) ขาดการประชุมคณะกรรมการบริหารสามครั้งติดต่อกัน

(๖) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ขององค์ประชุมให้ออก

(๗) เมื่อมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารชุดใหม่ตามข้อ ๒๔

(๘) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออก ให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรค

สิ้นสุดลงทั้งคณะ เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารว่างลง ตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕)

และ (๖) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่ง

ที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทนไปจนกว่าจะจัดให้มีการประชุมใหญ่พรรค แต่ถ้าตำแหน่ง

ที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรคตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖)

ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทนและให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่ เพื่อ

เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันที่ตำแหน่ง

หัวหน้าพรรคว่างลง เว้นแต่อายุตำแหน่งหัวหน้าพรรคเหลือไม่ถึงร้อยแปดสิบวัน

ในกรณีตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลงตาม (๒) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้น

ทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่ เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการ

บริหารพรรคชุดใหม่ภายในสามสิบวัน

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่ง
ทั้งคณะหรือครบวาระและนอกเหนือจากที่กำหนดในข้างต้นให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจ
ในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่
ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะให้
คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป
จนกว่าจะได้รับแจ้งการตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่
จากนายทะเบียนพรรคการเมือง

ข้อ ๓๐ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค
และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่างๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไป
ตามนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

(๓) กำหนดวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรค เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็น
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกสภาท้องถิ่น ตลอดจนจรรยาบรรณรักษาเสียงเลือกตั้ง

(๔) พิจารณาจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรในส่วนของพรรคและของผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคโดยไม่เกิน
วงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด ดังนี้

(ก) พิจารณาค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
แบบบัญชีรายชื่อโดยจัดสรรเป็นจำนวนรวม ซึ่งพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้ง
ที่พรรคยื่นเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๗) จัดงบประมาณและสนับสนุนเงินค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งโดยจัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคการเมืองเป็นรายบุคคล

(๘) ควบคุมไม่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินกว่าวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง

(๘) ดำเนินการและปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๙) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่างๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงานและคณะอนุกรรมการต่างๆ ของพรรค

(๙) อนุมัติและขุดเล็กการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์การเสริมสร้างพรรค

(๑๐) อำนวยความสะดวกต่างๆ และกระทำการหรือสั่งการใดๆ เพื่อให้ดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๑๐) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งและรายงานกิจการด้านต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๑) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่างๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค เปิดบัญชีธนาคารในนามพรรค

(๑๒) พิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรคและพิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๓) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจกรรมต่างๆ ของพรรค และคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๔) จัดตั้งแผนกต่างๆ ของพรรคตามสมควรเพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรคและให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำหรือชั่วคราว

(๑๕) แต่งตั้งหรือถอดถอนนายทะเบียนของพรรค ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค หรือตำแหน่งอื่นตามที่เห็นสมควร

(๑๖) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ

(๑๗) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบข้อบังคับของพรรค

ข้อ ๓๑ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่

(ก) เป็นผู้แทนของพรรคตามกฎหมายและเป็นผู้รับผิดชอบในกิจกรรมทั้งปวงของพรรค เป็นผู้ประสานงานกับบุคคลภายนอกในกิจกรรมของพรรค

(ข) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ค) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรคตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(จ) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎ ระเบียบ มติของพรรคและคำสั่งพรรค

(ฉ) มีสิทธิยับยั้งมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะกรรมการของพรรคหรือคณะกรรมการอื่นๆ เพื่อขอให้มีการทบทวนมติ ในกรณีที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบห้าวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(ช) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจ ปฏิบัติการ ในนามของพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่า การดำเนินการนั้นเป็นมติพรรคอำนาจอื่นๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับ พรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการพรรค มีอำนาจหน้าที่

(ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่ คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายและให้รับผิดชอบโดยตรง ต่อหัวหน้าพรรค ในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วม คณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและต่อที่ประชุมใหญ่ พรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วม คณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและที่ประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

(๔) รองเลขาธิการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขาธิการพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๕) เกราะญญิก มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ - รายจ่าย บัญชีทรัพย์สิน หนี้สินและงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) โฆษกพรรค มีอำนาจหน้าที่

(ก) แดลงมติที่ประชุมของพรรคและแถลงกิจการต่างๆ ของพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคที่คณะกรรมการพรรคและหัวหน้าพรรค มอบหมาย

(๗) กรรมการบริหารอื่น มีอำนาจหน้าที่ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรค มอบหมาย

ส่วนที่ ๒

คณะที่ปรึกษาพรรค

ข้อ ๓๒ ให้มีประธานที่ปรึกษาพรรคและคณะที่ปรึกษาขึ้นมากคณะหนึ่งมีจำนวน ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร คณะที่ปรึกษาพรรคนี้ประกอบด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ผู้อาวุโสของพรรค ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์ ในสาขาวิชาต่างๆ และผู้มีอุปการคุณสนับสนุนทางด้านกิจกรรม แก่พรรค

ข้อ ๓๓ คณะที่ปรึกษาพรรคมีอายุอยู่ในตำแหน่งตามวาระเช่นเดียวกับ คณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม